

overensstemmelse med lovens generelle princip - være afgørelsens adressat, der vil kunne indbringe en sådan klage. En forening vil dog muligvis, som hidtil, kunne klage som mandatar for afgørelsens adressat.

Kravet i § 62 om at være landsdækkende vil f.eks. være opfyldt, når foreningen eller organisationen efter formålsangivelsen arbejder for fremme af miljø og natur uden nogen geografisk afgrænsning, og at foreningen står åben for medlemmer fra hele landet.

Det er op til klagemyndigheden at sikre, at betingelserne for at klage er opfyldt, og efter reglerne i den nye § 88, kan klagemyndigheden forlange, at foreningen eller organisationen fremsender vedtægterne.

Bestemmelserne i § 61 og § 62 svarer til bestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 76, henholdsvis stk. 1 og 2, der blev indsat ved lov nr. 358 af 6. juni 1991. Bestemmelsen er siden ændret ved lov nr. 447 af 31. maj 2000 om implementering af Århuskonventionen, lov nr. 220 af 31. marts 2004, samt ved lov nr. 569 af 24. juni 2005 om udmøntning af kommunalreformen.

Ifølge planlovens § 58 har lokale afdelinger af landsdækkende foreninger eller organisationer hidtil haft hjemmel til at få underretning og påklage afgørelser i VVM sager om husdyrbrug. Da afgørelser efter planloven (VVM og landzone) integreres i en efter lovforslaget samlet miljøgodkendelse af husdyrbrug, er det fundet hensigtsmæssigt, at de nævnte lokale foreninger og organisationer i lovforslaget bevarer deres rettigheder til underretning og påklage. I overensstemmelse med denne hensigt er en bestemmelse svarende til Miljøbeskyttelseslovens § 76, stk. 3, ikke medtaget i lovforslaget. Lovforslaget tilsigter i øvrigt, at bestemmelsen administreres i overensstemmelse med hidtidig praksis efter miljøbeskyttelsesloven.

Til § 63

§ 63 foreslås affattet således, at den svarer til den foreslåede affattelse af § 80 i miljøbeskyttelsesloven, som foreslås ændret ved forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om beskyttelse af havmiljøet og forskellige andre love (Ophævelse af adgang til at overføre myndighedskompetence til kommunale fællesskaber og ændring af delegationsbestemmelser m.v. i en række love på natur- og miljøområdet), som er fremsat den 5. oktober 2006 (L. 40).

Efter *stk. 1* kan ministeren delegere sine beføjelser efter loven til enhver myndighed inden for ministeriets administrative hierarki. Således vil ministeren f. eks. kunne delegere sine beføjelser til de lokale statslige miljøcentre, der fra den 1. januar 2007 indgår i Miljøministeriets hierarki. Hvis opgaver delegeres til

et miljøcenter planlægges det, at styrelsesdirektøren på det område, hvorunder en sag fagligt henhører, bliver tillagt call-in- og instruktionsbeføjelser i forhold til centeret i den faglige sag. Styrelsesdirektørerne vil ligeledes få et tilsyns- og styringsansvar for miljøcentrene.

Stk. 1 foreslås endvidere at give hjemmel til, at miljøministeren efter forhandling med vedkommende minister kan delegere beføjelser til andre statslige myndigheder. Der er alene tale om statslige myndigheder. Der kan således ikke i medfør af denne bestemmelse ske delegation til private virksomheder eller organisationer. Omfanget af delegationen til den pågældende statslige myndighed vil skulle ske efter forhandling med den pågældende minister.

Efter *stk. 2* gives miljøministeren hjemmel til at bestemme, at afgørelser, der er truffet efter delegation, ikke kan påklages. Ministeren kan således afskære klageadgang til styrelserne såvel som til ministeren selv. Adgangen til at afskære klage knytter sig kun til afgørelser på områder, som er delegeret fra miljøministeren. Ministeren vil således ikke med hjemmel i denne bestemmelse kunne afskære klageadgang til Miljøklagenævnet.

Med hjemmel i *stk. 3* kan miljøministeren fastsætte regler om udøvelsen af de beføjelser, som en anden statslig myndighed bliver bemyndiget til at udøve efter *stk. 1*. Bestemmelsen omhandler de tilfælde, hvor miljøministeren udnytter sin adgang til at delegere beføjelser til andre statslige myndigheder uden for Miljøministeriet. Der består i disse tilfælde ikke et over/underordningsforhold mellem miljøministeren og den pågældende myndighed.

Ved andre statslige myndigheders varetagelse af f.eks. myndighedsopgaver for miljøministeren efter delegation, beholder miljøministeren sine beføjelser, herunder instruktionsbeføjelsen, da myndigheden på det delegerede område funktionelt vil høre under miljøministeren.

Til § 64

Miljøministeren kan nedsætte sagkyndige råd i spørgsmål omfattet af denne lov. Bestemmelsen svarer til miljøbeskyttelseslovens § 81.

Til § 65

Ifølge *stk. 1* kan miljøministeren indkalde sager, der berører andre myndigheders lovbestemte opgaver eller har større betydning, til central behandling.

Ifølge *stk. 2* kan miljøministeren overtage godkendelses- og tilsynskompetencen, hvis et husdyrbrug eller kommune ansøger herom. Endvidere forventes